

سبک معماری ایرانی تاج محل فراتر از دیگر کارهای هنری دنیا است چرا که عشق آن را ساخته است!!

داده است: «تاج محل»! شاه جهان با ساختن این «یادمان عشق» خود را جاودانه کرد!! وقتی ممتاز بانو، همسر محبوب شاه، به هنگام به دنیا آوردن چهاردهمین فرزندشان از دنیا رفت، شاه مقبره‌ای برای او ساخت تا پادشاه را همواره زنده سازد. ۲۰ هزار نفر در مدت ۲۲ سال در ساخت این بنای باشکوه شرکت داشتند. این بنا در سال ۱۶۵۳ میلادی به پایان رسید. سبک معماری ایرانی این بنا فراتر از دیگر کارهای هنری دنیا است چرا که عشق آن را ساخته است!!

قلعه‌ی آگرا نیز در چند صد متری این بنای باشکوه از دیگر نقاط دینی آگراست. این ساختمان از مهمترین قلاع دوره مغول در هند است که توسط اکبر شاه بین سالهای ۱۵۶۵ تا ۱۵۷۳ ساخته شده است و تا اواخر قرن هفدهم نیز ساکنان بعدی بناهایی به آن اضافه کردند. از جمله محل زندگی شاه جهان که به مدت ۸ سال تبدیل به زندانی برای او گشت تا فقط از آنجا مقبره زیبای همسرش را تماشا کند.

اکبر شاه در این قلعه یکی از زیباترین مساجد هند را ساخت. دو مسجد کوچکتر که یکی مختص زنان بوده است؛ نیز در این قلعه وجود دارد. دیوان خاص و دیوان عام جواهر نشان که «تخت طاووس» محل نشستن شاه برای رسیدگی به شکایت مردم را در خود جای داده بود؛ نیز از شاهکارهای این قلعه است که البته امروز دیگر جواهر نشان نیست؛ چرا که پس از نادر شاه، انگلیسیان تمام جواهرات و طلاهای موجود در ساخت تزئینات این قلعه را با خود بردند و در صحن آن نیز جنازه‌ی یکی از افسران خود را که در هند کشته شده بود دفن کردند!! و هندیان بزرگوارانه هنوز آن را حفظ کرده‌اند!!

در شب نهم قطار هند را هم تجربه و به سمت واراناسی حرکت می‌کنیم:

واراناسی با قدمتی نزدیک به ۳۰۰۰ سال مقدس ترین شهر زیارتی در هند است. بودا زمانی که این شهر «کاشی» نامیده می‌شد، از آن دیدن کرد. در قرن ۱۲ میلادی در حکومت حاکمان مغول این شهر «بنارس» نامیده شد که به معنی مکان مقدس است. در آن دوره مساجدی نیز در این شهر ساختند.

در قرن ۱۸ میلادی یکی از بزرگان هندو، دوباره این شهر را به مکانی مقدس برای هندوان تبدیل کرد و آن را «واراناسی» نام نهاد.

در ۸ کیلومتری واراناسی، یکی از چهار مکان مقدس بوداییان جهان قرار دارد: باقی مانده‌های سارنات، مکانی که بودا پس از رسیدن به نیروانا در آنجا به عطر پرداخت. ساخت این سارنات به قرن سوم قبل از میلاد برمی‌گردد. در سال ۵۰۰ میلادی این سارنات شامل معابد و استوپاها و خانقاه‌هایی بوده است که به جز یک استوپا بقیه آنها تا قرن ۱۹ میلادی در زیر خاک پنهان بودند. ویرانه‌های این سارنات در قرن ۱۹ از زیر خاک خارج شد و امروز مورد بازدید مردم و زیارت بوداییان قرار می‌گیرد. استوپای موجود حدود ۳۴ متر ارتفاع دارد.

در کنار این سارنات موزه‌ای ساخته‌اند که بعضی از مجسمه‌های خارج شده از محل

نیز در آن به نمایش گذاشته شده است.

و در پایان روز دوازدهم به تهران برمی‌گردیم... وقتی از هند برمی‌گردی، کوله بارت سنگین است!! نه فقط از سوغات رنگارنگی که خریدی بلکه از سوالات بی‌شماری که فرصت بدست آوردن جوابش را نداشتی...

چرا آن چه امروز هندیان از این فرهنگ کهن دارند؛ زیر این همه کثیفی پنهان شده است؟ چرا پیشرفت اقتصادی هند در ۲۰ سال گذشته تغییر چندانی در نوع زندگی مردم نداشته است؟ چرا علی‌رغم تلاش دولت برای از میان برداشتن نظام کاستی مردم در برابر آن مقاومت می‌کنند؛ جامعه‌ی هند قوانین ضد کاست و ضد تبعیض نژادی را نپذیرفت؟ - نظامی که از روی الگوهای ریگ - ودا جامعه را به چهار طبقه‌ی برهمنان، کاست بالایی جامعه و مسوول مراسم عبادی، خشتریه، جنگجویان و رهبران ویشیه، تولیدکنندگان و بازرگانان، و شودرا کاست پایین جامعه که «لمس ناپذیر» و نجس تلقی می‌گردیدند و هنوز هم در مناطقی از هند سیستم کاست پایه جامعه است که ساختمان آن با یک سلسله قواعد و مقررات تنظیم می‌گردد. قواعدی که به اعضایش تحمیل می‌شود و اگر کسی این دستورات را زیر پا نهد یا تنبیه می‌شود یا از کاست بیرون رانده شده و به طبقه شودراها رانده خواهد شد. طبقه‌ای که شاید هیچ طبقه‌ای در تاریخ اجتماعات بشری به مظلومیت او نبوده است: طبقه‌ای که طبق افسانه‌ها فرزندش ناپاک به دنیا می‌آید، ناپاک زندگی می‌کند و ناپاک می‌میرد! چرا افسردگی، و یکنواخت بودن ماهیت بی‌روح انشای تولیدی هند که بسیاری از باستان شناسانی که در هند مسند و شهرهای اولیه هند به کاوش پرداخته‌اند به آن اذعان دارند؛ هنوز هم در برخی دست ساخته‌های کارگران هندی دیده می‌شود؛ نقش زنان هند در جامعه چیست؟ زنانی که در عصر ودایی از موقعیتی بسیار ممتاز برخوردار بودند، امروز چه می‌کنند؟ چرا با آنان که در دوره‌ای تجسمی از خدایان هندو به نام «لاکشمی و سارواتی» به حساب می‌آمدند، امروز مانند بردگان بی‌اجر و مزد رفتار می‌شود؟ چرا امروز دختر بچه‌هایی که از بد حادثه پسر نشده‌اند «ناکوشا» (نامطلوب) نامیده می‌شوند؟ البته می‌دانم که نظام کاست جامعه زنان هند را نیز دچار پیچیدگی کرده است؛ در حالی که گروهی از زنان خواستشان سیر کردن

شکمشان است، گروهی دیگر از زنان هند در پی بدست آوردن قدرت در نظام حاکم کشور هستند!! آیا واقعا این وضع هند با گسترش طبقه متوسط، همچنان ادامه خواهد داشت؟ آیا ده سال دیگر باز هم هند را همین گونه خواهیم دید؟ ... شاید در سفر دیگر به هند جواب سؤال خود را بیابیم. شاید به همین خاطر این گفته جواهر لعل نهرو در خاطرم بازمی‌آید: «سرزمین هند لوحه‌ای بسیار قدیمی است که بارها و بارها اندیشه‌های گوناگون و رویاهای فراوان بر آن

صنایع سنگ رجبی

(نگین)

بورس انواع سنگهای ساختمانی و تزئینی از تولید به مصرف

با مدیریت: حاج غلامعلی رجبی و علی رجبی

آدرس: قزوین - جاده شرکت نفت روبروی تعاونی درودگران

تلفن: ۰۲۸۱-۲۵۵۹۸۶۱-۲۵۶۵۴۶۱

صنایع سنگ
پارسیان

اصفهان، تیران، شهرک صنعتی اسفند و جان
فلز ۳، خیابان چهارم مرکزی (رجبی)
۰۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳ - ۰۹۱۲۱۸۱۲۷۷۷ - ۰۹۱۲۲۸۱۵۰۵۲